

Sygnatura akt III RC 218/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 lutego 2022 roku

Sąd Rejonowy w Kole Wydział III Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Agnieszka Pietruszka

Protokolant: st. sekr. sąd. Alicja Kleczkowska

po rozpoznaniu w dniu 22 lutego 2022 roku w Kole

sprawy z powództwa małoletniego B. M. zastępowanego przez matkę J. M.

przeciwko D. M.

o podwyższenie alimentów

- I. Podwyższa alimenty od pozwanego D. M. na rzecz małoletniego syna B. M. do kwoty po 1000,00 zł (jeden tysiąc złotych) miesięcznie, płatne do rąk matki małoletniego J. M., do dnia 10 – go każdego miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w terminie płatności, poczynając od dnia 27 września 2021 roku i to w miejsce alimentów zasądzonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Koninie z dnia 15 grudnia 2016 roku w sprawie sygnatura akt I C 267/16.
- II. Nakazuje ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kole kwotę 400,00 zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.
- III. Zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1800,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa adwokackiego.
- IV. Wyrokowi w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

S ę d z i a

Agnieszka Pietruszka

Sygnatura akt III RC 218/21

UZASADNIENIE

Działająca w imieniu małoletniego syna B. M. – jej matka J. M. – wniosła o podwyższenie alimentów od pozwanego D. M. z kwoty 450 zł do kwoty 1.000 zł miesięcznie. W uzasadnieniu podniosła, iż powód ma 11,5 roku i uczęszcza do klasy VII szkoły podstawowej. Minimalne koszty jego utrzymania wynoszą 1.676,50 zł miesięcznie i obejmują : koszty wyżywienia 900 zł, środki czystości – 50 zł, koszty mieszkania 316,50 zł, koszty związane z nauką – 50 zł, koszty ubiorów – 200 zł koszty korepetycji – 160 zł. Przynajmniej 25% tej kwoty należy rozliczyć jako osobiste starania matki o wychowanie oraz otaczanie powoda opieką. Obciążenie pozwanego kwotą 1.000 zł jest zatem w pełni uzasadnione. Jednocześnie matka powoda zaznaczyła, iż nic nie wie o pozwanym, albowiem nie utrzymuje on kontaktu z dzieckiem.

Pozwany – D. M. uznał powództwo do kwoty 550 zł miesięcznie, wnosząc o jego oddalenie w pozostałym zakresie. W uzasadnieniu wskazał, iż w okresie gdy ostatnie alimenty były ustalane jego sytuacja finansowa była lepsza, a uległa pogorszeniu ze względu na stan zdrowia. Pozwany ma uszkodzony kręgosłup, zerwany mięsień prawej ręki. Aktualnie

podjął pracę w Niemczech i zarabia około 1.600 euro, przy czym musi łożyć na utrzymanie rodziny oraz ponosić koszty swego utrzymania w Niemczech. Pozwany nie posiada żadnych oszczędności ani wartościowego majątku. Ponieważ przez 2,5 roku pracował dorywczo, zapożyczył się i teraz musi spłacać długi. Perspektywy zawodowe pozwanego mogą poprawić się, po operacjach jakie go czekają. Obecnie nie jest zatem w stanie płacić wyższych alimentów niż 550 zł.

Sąd ustalił co następuje :

Wyrokiem z dnia 15.12.2016 r. Sąd Okręgowy w Koninie rozwiązał przez rozwód małżeństwo J. M. i D. M. bez orzekania o winie. Wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnim synem B. ur. (...), Sąd powierzono obojgu rodzicom, ustalając miejsce zamieszkania dziecka w każdorazowym miejscu zamieszkania matki. Jednocześnie Sąd zasądził od D. M. na rzecz syna alimenty w kwocie po 450 zł miesięcznie, od dnia prawomocności wyroku.

(dowód: akta I C 267/16 Sądu Okręgowego w Koninie)

W chwili wydania w/w wyroku B. miał 7 lat i uczęszczał do I klasy szkoły podstawowej. Poza B. małżonkowie M. mieli dwoje dzieci. Zgodnie z ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym w Kole w dniu 2.12.2008 r. D. M. był zobowiązany płacić alimenty na rzecz córki O. M. w kwocie po 600 zł miesięcznie oraz na rzecz K. M. w kwocie po 400 zł miesięcznie, poczynając od października 2008 r. W trakcie sprawy rozwodowej O. miała 23 lata , natomiast K. miał 19 lat. O. i K. nadal mieszkali z matką, przy czym tylko K. kontynuował naukę.

(dowód: akta I C 267/16 Sądu Okręgowego w Koninie, zeznania matki powoda k.56v, częściowo zeznania pozwanego k.57)

J. M. nie pracowała i była zarejestrowana w urzędzie pracy, bez prawa do zasiłku. We wcześniejszym okresie tj. do czerwca 2016 r. była zatrudniona w zakładach mięsnych w K.. Umowa została rozwiązana z uwagi na upływ okresu na jaki była zawarta. Matka małoletniego powoda leczyła się z powodu depresji. Na B. otrzymywała świadczenie wychowawcze „500+”

(dowód: akta I C 267/16 Sądu Okręgowego w Koninie)

D. M. był zatrudniony w firmie (...) jako mechanik urządzeń chłodniczych. Jego zarobki wynosiły średnio 1.830 zł brutto. Pozwany wyprowadził się od żony w sierpniu 2016 r.

(dowód: akta I C 649/08 Sądu Okręgowego w Koninie)

Małoletni B. ma 12 i jest uczniem VII klasy szkoły podstawowej. Od września małoletni uczęszcza na korepetycje z matematyki, albowiem ma problem z tym przedmiotem. Zajęcia odbywają się raz w tygodniu, a za godzinę korepetycji matka powoda płaci 40 zł. Małoletni nie ma problemów ze zdrowiem. Z powodu trądziku odbył konsultację u dermatologa. Pozwany nie utrzymuje kontaktów z synem.

(dowód : zeznania matki powoda k.56v)

J. M. od sierpnia 2020 r. jest zatrudniona w firmie (...). Pracę wykonuje w K. na terenie firmy (...). Zarabia około 2.300 zł netto miesięcznie, przy czym dorabia sobie pracując dodatkowo w weekendy na podstawie umów zlecenia. J. M. ma orzeczenie ustalające lekki stopień niepełnosprawności, w związku z czym korzysta z krótszego wymiaru czasu pracy. Stopień niepełnosprawności ma ustalony na stałe.

(dowód : zaświadczenie o dochodach z dnia 28.10.2021 r. k.22-23 oraz k.53; orzeczenie o stopniu niepełnosprawności z dnia 15.01.2015 r. k.43; zaświadczenie o stanie zdrowia z dnia 7.11.2019r. k.44; zeznania matki powoda k.56v)

D. M. pracuje na terenie Niemiec jako koordynator prac chłodniczych. Umowę ma zawartą na czas nieokreślony. Zakwaterowanie zapewnia pracodawca, natomiast pozwany ponosi koszty utrzymania i dojazdów do pracy. Jego wynagrodzenie netto wyniosło : za wrzesień 1.598,19 euro, za październik 1.522,07 euro, za listopad 1.663,25 euro, za grudzień 1534,31 euro i za styczeń 1.482,75 euro. Przed podjęciem obecnej pracy, pozwany przez około 2 lata nie

pracował. We wcześniejszym okresie przebywał i pracował na terenie Irlandii. Pracował tam przez okres 8 miesięcy i zarabiał 700 euro tygodniowo. Do Polski wrócił na początku 2019 roku z powodu stanu zdrowia, albowiem uszkodził kręgosłup szyjny. Pozwany nie zarejestrowała się w urzędzie pracy, pozostawał na utrzymaniu swojej partnerki. Dodatkowo w 2020 roku pozwany doznał zerwania mięśnia ręki.

(dowód : zaświadczenie o zarobkach wraz z tłumaczeniem k.13-14 oraz k.55; wynik badania rezonansem magnetycznym k.16-17; zaświadczenie R. C. z dnia 16.07.2020 r. k.20; wynik badania kręgosłupa szyjnego z dnia 8.05.2019 r.k.18-19; pismo Powiatowego Urzędu Pracy w K. z dnia 27.01.2022 r. k.33; częściowo zeznania pozwanego k.57)

D. M. nie zawarł kolejnego związku małżeńskiego, ale pozostaje w związku nieformalnym, z którego ma 7-miesięcznego syna Ł.. Partnerka pozwanego jest zatrudniona jako pracownik administracji, a jej dochody wynoszą około 3 tys. zł miesięcznie.

(dowód: częściowo zeznania pozwanego k.57)

Sąd zważył co następuje :

Małoletni powód wniósł o podwyższenie alimentów od pozwanego. Podstawą prawną zgłoszonego żądania jest art. 138 kro, zgodnie z którym w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Przez zmianę stosunków - uzasadniającą podwyższenie alimentów - rozumie się istotne zwiększenie się usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego lub też zwiększenie się możliwości zarobkowych zobowiązanego do alimentacji, które to przesłanki w myśl art. 135 § 1 kro wyznaczają zakres obowiązku alimentacyjnego. Dla stwierdzenia, czy nastąpiła zmiana stosunków w rozumieniu art. 138 kro, należy brać pod uwagę, czy istniejące warunki i okoliczności - na tle sytuacji ogólnej - mają charakter trwały, dotyczą okoliczności zasadniczych, ilościowo znacznych i wyczerpują te przesłanki, które w istotny sposób wpływają na istnienie czy zakres obowiązku alimentacyjnego.

Zdaniem Sądu, przedmiotowe powództwo zasługiwało na uwzględnienie w pełnym zakresie. Zauważyć należy, iż od ustalenia alimentów wyrokiem Sądu Okręgowego w Koninie, na dzień zamknięcia rozprawy, minęło ponad 5 lat. Zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego, różnica wieku dziecka spowodowana upływem czasu od daty orzeczenia określającego wysokość alimentów, sama przez się uzasadnia wzrost potrzeb związanych np. z uczęszczaniem do szkoły, co z kolei pociąga za sobą konieczność ponoszenia zwiększonych wydatków (orzeczenie SN z dnia 1.06.1965 r. I CZ 135/64, nie publ.). Z taką sytuacją mamy do czynienia na gruncie niniejszej sprawy, albowiem powód w trakcie sprawy rozwodowej swoich rodziców był uczniem klasy I-jej podczas gdy obecnie uczęszcza do klasy VII-jej. W pierwszej kolejności w zakresie jego usprawiedliwionych potrzeb należy zatem uwzględnić właśnie wydatki ponoszone w związku z kontynuowaniem nauki. Składają się na nie zarówno wydatki związane z zakupem przyborów szkolnych, zeszytów, ćwiczeń, jak również wydatki związane z korepetycjami, wynoszące średnio 160zł miesięcznie. Sąd uznał za usprawiedliwione wydatki związane z korepetycjami, skoro jak wynika z zeznań matki powoda, B. uczęszcza na dodatkowe zajęcia z matematyki albowiem jest to przedmiot, który sprawia mu trudności. Poza tym usprawiedliwione potrzeby powoda obejmują wydatki związane z codziennym utrzymaniem, tj. wyżywieniem, zakupem odzieży, obuwia, środków higienicznych. Wprawdzie J. M. nie przedłożyła dokumentów, aby wykazać wydatki związane z utrzymaniem syna, ale określenie wysokości świadczeń alimentacyjnych, uwarunkowanych kosztami utrzymania (wyżywienie, mieszkanie, odzież) i wychowania, w odniesieniu do dzieci (pielęgnacja , opieka, dbałość o fizyczny i intelektualny rozwój) jest domeną ustaleń nie tylko na podstawie dowodów, ale również uwzględniając zasady doświadczenia życiowego (Orz. SN z 29.11.1949 r. Wa.C 167/49 , NP. 1951 , nr 2 s.52). Uwzględniając natomiast te zasady, Sąd uznał, iż wydatki związane z zaspokojeniem usprawiedliwionych potrzeb powoda wynoszą około 1.300 zł miesięcznie. Sąd nie podziela zatem stanowiska matki małoletniego, aby usprawiedliwione potrzeby powoda wynosiły średnio ponad 1.600 zł miesięcznie. W szczególności Sąd uznał za zawyżone wydatki w kwocie około 900 zł miesięcznie ponoszone na wyżywienie powoda, a które należałoby ustalić na poziomie najwyżej 600 zł miesięcznie. Pozostałe średnie koszty utrzymania wskazane w uzasadnieniu pozwu, w ocenie Sądy, zostały wskazane na zdroworozsądkowym poziomie.

Wysokość świadczeń alimentacyjnych zależy również, jak zaznaczono powyżej, od możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego. Z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, iż sytuacja pozwanego uległa istotnej zmianie, albowiem w toku sprawy rozwodowej D. M. pracował w firmie (...) i zarabiał 1.830 zł brutto, a zatem na poziomie płacy minimalnej (co daje kwotę około 1.350 zł netto), natomiast aktualnie pracuje w Niemczech a jego średnie dochody netto za okres od września 2021 r. do stycznia 2022 r. wyniosły 1.600 euro (co stanowi około 7 tys. zł przy przyjęciu kursu euro na dzień wydania wyroku na poziomie 4,54 zł – vide tabele kursów archiwalnych (...)) Zmiana miejsca zatrudnienia przełożyła się zatem w sposób istotny na zmianę dochodów pozwanego. W konsekwencji należy stwierdzić, iż od zakończenia sprawy rozwodowej dochody pozwanego wzrosły niemal 5-krotnie, co uzasadnia podwyższenie alimentów do kwoty 1.000 zł miesięcznie, mimo iż pozwany ma na utrzymaniu małoletniego syna Ł., a nadto boryka się z pewnymi problemami zdrowotnymi. Problemy te nie skutkują bowiem ograniczeniem jego możliwości zarobkowych. Jednocześnie należy zauważyć, iż Sąd nie dał wiary pozwanemu, że gdy przez okres 2 lat nie pracował, zapożyczył się i musi spłacać długi, albowiem w tym zakresie twierdzenia pozwanego nie zostały poparte żadnymi dowodami i pozostały gołosłowne. Sąd nie dał pozwanemu również wiary, że umowa o pracę jest zawarta jedynie do końca lutego, albowiem z zaświadczenia o zarobkach wskazuje, iż pozwany jest zatrudniony na czas nieokreślony.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie cytowanych przepisów, orzeczono jak w pkt I wyroku. Uwzględnienie powództwo Sąd, miał na uwadze, iż matka powoda winna partycypować w kosztach utrzymania syna, co zresztą znalazło odzwierciedlenie w pozwie, albowiem domagała się ona obciążenia pozwanego kosztami utrzymania syna w 75%. Zgodnie z obowiązującymi przepisami, obowiązek alimentacyjny obciąża każdego z rodziców odpowiednio do posiadanych przez nich możliwości zarobkowych. Skoro zatem pozwany uzyskuje znacząco wyższe dochody niż matka małoletniego, a nadto małoletni B. pozostaje pod jej pieczę, w konsekwencji pozwany winien partycypować w kosztach utrzymania syna w większym zakresie niż J. M..

O nieuiszczonych kosztach sądowych orzeczono na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w zw. z art. 98 § 1 kpc (ustalając, iż na koszty te składa się nieuiszczona opłata od pozwu w kwocie 400,00 zł – art. 13 ust. 1 pkt 4 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych).

O kosztach zastępstwa procesowego orzeczono na podstawie § 4 ust. 4 w zw. z § 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. 2015.1800 z późn. zm.).

Rygor natychmiastowej wykonalności orzeczono zgodnie z art. 333 § 1 pkt 1 kpc.

Sędzia Agnieszka Pietruszka